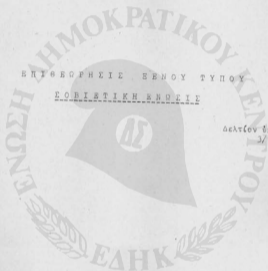

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΒΑΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΒΕΒΟΥ ΤΥΠΟΥ

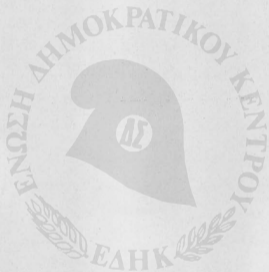
ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΣ

Δελτίον ἔκ' ἀριθμοῦ
3/1964

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΜΕΝΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΣ
ΠΡΟΣ ΕΝΗΛΕΡΕΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ
ΒΕΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
Ελευθερίας Τομέας

Σελονόστα 3
Τηλ. 612.674

19 Φεβρουαρίου 1964

"ΣΟΒ. ΠΡΟΣΑΓΙΑ ΡΩΣΙΑ" 20 Φεβρουαρίου 1963 - Ηδούχα

16.- Άναφερομένη εις την εκδηλωθείσαν προσφάτως υπό του έργατου Ν. Σοβδίν εκδημιάν όπως αναχωρήσῃ διὰ τὸ ἔξωτερικόν ποδὸς ἀνεύθυνον καλύτερας τύχης, γράφει ὅτι οὗτος, μετὰ τὴν διὰ μὴ κατονομαζομένου λόγου ἀποφυλάκισίν του, ἐγκατεστάθῃ εἰς τὴν πάλιν Ὀμοσ. τῆς Γερμανίας καὶ ἤρχισεν νὰ ἐργάζεται εἰς τοικινὸν ἐργοστάσιον, λαμβάνων ἱκανοποιητικὸν μισθόν. Ὅταν ἐξήτησεν ἀτομικὴν κατοικίαν τοῦ ἐδῶθεν ἢ ὀρεθὴ ἀπάντησις: "Κάμε ἐπαροχήν. Ἐἴπω ἀγαθὸς ὄνασαι νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παραμένῃς εἰς τὸ κοινόβιον. Ἐἴς τὸ ἐργοστάσιον ἐργάζονται πλείοται κομμουνιστὲς οἰκογένειαι, ἔχουσαι ἀνάγκην, περισσώτερον σοῦ ἀνετιώτερας κατοικίας". Κατόπιν τούτου ὁ περὶ οὐ πρόκειται ἐξήτησε τὴν ἡδεῖαν ὡς ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ ἔξωτερικόν.

Ἡ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἀπενημέρει, ὅτι τὸ σχετικὸν ἄρθρον εἶχε δημοσιευθῆ εἰς τὸ φύλλον τῆς 22ας παραλευθόντος Σεπτεμβρίου, προκάλεισαν τὴν μὴνεν πλείοταν σοβιετικῶν πολιτῶν οἵτινες ἀπήθυσαν ἐπιστολάς εἰς τὴν δημοσιεύσαν ὡς τὸ περιστάτικόν σοβιετικὸν ἐφημερίδα. Ἐἴς ἐπιστολάς ταύτας παρεκλήθη νὰ σχολιάσῃ σήμερον ὁ κομμουνιστὴς σχολιαστὴς τῆς συντάξεως τορνευτῆς Β. Κουμπάριεφ.

Ἐν ἄρχῃ ὁ τορνευτῆς ἰ σχολιαστὴς τονίζει ὅτι εἶαι αἱ ἐπιστολαὶ ἦσαν πλήρεις αἰσθημάτων ἀγανακτήσεως καὶ περιφρονήσεως διὰ τὴν αἰσχροὺν διαγωγήν τοῦ σοβιετικοῦ τούτου έργατου, ὅστις ἐτόλμησε νὰ διενεργήσῃ ἐμπόριον μετὰ τῆς πατρίδος, μετὰ τοῦ πλεόν ἱεροῦ καὶ κομυτίμου ἀγῶτος... Ὁ δόρυθς αὐτοκινήτων Μ. Πίσωτς, συνεχίζει ὁ σχολιαστὴς, διερωτῶται ἴδν ὁ ἔγλωτῆς οὗτος ἐργάτης γνωρίζῃ ὅτι ἐν καιρῷ πολέμου οἱ σοβιετικοὶ πολῖται ἐθύσαν καὶ τὴν ζωὴν των ἀκόμη κερὶν τῆς σοβιετικῆς πατρίδος. Ἐπάρχουν καὶ ἐπιστολαὶ εἰς δαιμότερον τόνον, σημειοῦσαι ἐν τῷ ἄρθρῳ, ἐκφράζουσαι κατὰ ἐντονώτερον τρόπον τὸ μῖσος τῆς ἀδότητος διὰ τὸν ἄγῶτον τοῦ έργατου ὅστις ἐνδιαφέρεται ἀκοκλειστοικῶς διὰ τὴν ἀποκαταρτῶν τῶν περισσοτέρων δυνατὸν ἀφελγημάτων ἀπὸ τὸ κῶτος.

Ἐν τούτοις, συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος, εὐρέθη καὶ κάποιοι Νικολάγιεφ, ὅστις ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικρίνῃ τοὺς σοβιετικοὺς κανόνας διαβιώσεως, αἰτοῦμενος τὴν διδδοσιν εἰς τὴν Σ. Ἐννοεῖν χωρὶν δημοφιλῶν εἰς τὰς καπιταλιστικὰς χώρας, ὡς τὸ ρόκ ἢ τὸ τουῖστ τελικῶς διερωτῶμενος ἔδν πράγματι θελοταται ἡ διαφημιζομένη δημοκρατία καὶ ἐλευθερία εἰς τὴν πατρίδα μας.

Κανονικῶς ἔχοντων τῶν πραγμάτων, ἐπογραμμίζει ὁ σχολιαστὴς, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Νικολάγιεφ ἂν ἔδει νὰ συναντήσῃ τὴν κλήρῃ φέουφουσαν παντὸς σοβιετικὸν πολίτου. Ἡ ἀκάντησις εἶδεταί σήμερον μόνον καὶ μόνον πρὸς ἀνοκατάστασιν τῆς μνήμης τοῦ πατρός τοῦ ἐπιστολογράφου. Οὗτος γράφει εἰρωνικῶς ὅτι ὁ πατὴρ του ἐθύσασκε τὴν ζωὴν του διὰ νὰ μὴ θύναται ὁ σημερινὸς σοβιετικὸς ἄνθρωπος νὰ ἀπολαμβάνῃ οὔτε τῆς τρεῖς. Ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐν λόγῳ ἐπι-
./.

στολογράφον, ή έφημερίς βροντοφωνεί: "Πολύ εύθύνά έκτιμάτε τήν ζωήν του πατρός σας. Ούτος εξέτέλεσε τό καθήκον του θυσιάσας τήν ζωήν του διά νά θριαμβέουσιν ή έλευθερία καί ή δημοκρατία εις τήν χώραν μας, διά νά είσοσ εις θέσιν σεΐς, ό σημερινός δημαγωγός νά άσκήτε τό δικαίωμα έργασίας, άναπαύσεως καί εκπαίδεσεως".

'Επιανερχόμενος εις τήν πρώτην περιπτώσιν του: "έγώιστου" Ν. Σοβόχιν, ό άρρογράφος τονίζει ότι ή άγανάκτησις τής κοινωνίας διά τήν συμπεριφοράν του είναι μεγάλη, όστις ένθ όύτος όέν κατόρθωσε: μέχρι στιγμής νά πράξη τι τό άφελιμον διά τήν σοβιετικήν δολότητα, έν τούτοις ζητεί διά τόν έαυτόν του άγαθά ότινα όέν διαθέτουν εισέτι κλειστοί, άπό κρίσεως πλευράς άξιόπιστοι σοβιετικοί άνθρώποι. Πώς είναι δυνατόν όιερωτάται ό σχολιαστής, νά ζητ, ό Σοβόχιν μέ τόσην άναίδεσιν άγαθά ών στεροφούνται άκόμη πολλοί συνδόλωφοί του μέ περισσότεράς ύποχρεώσεσις καί μέ λαμπρότερον παρελθόν; Όλοι ό εργαζόμενοι τιμώς, κήμονεν ύπομονήν έν άναμονή άνετιτέρας κατοικίας. Είς ποσαν καπιταλιστικήν χώραν έπιδεικνύεται τόσο μεγάλον ένδιαφέρον διά τας άνάγκας του εργαζομένου λαού; Έν τούτοις έπρέθη άνθρώπος όστις έσκέθη, χάριν ένός διαμερισματος, νά άνταλλάξη τήν φωτεινήν του πατρίδα μέ τόν σκοτεινόν κόσμο οιασθήκοτε καπιταλιστικής χώρας. Όπως πολύ άρθως προτείνει εις ληρωθείσαν έπιστολήν, όά έδει νά ληροθύν μέτρα ταυτέχρονον στήρσειν τής σοβιετικής ίθαγενείας του Ν. Σοβόχιν, μέ ταυτέχρονον χορηγήσειν δόσεως έξόδου άνευ δικαίωματος έκιστροφής εις τήν Σ. Ένωσιν. Αύτή όά ήτο σκληρά, άλλά δικαία τιμωρία του.

Είναί νομίζω άξιοσημείωτος ή άντίφασις ήτις παρατηρείται έν τφ ός άνω άρθρω μεταξύ του ίσχυρισμού του άρρογράφου περί ύπάρξεως πλήρους έλευθερίας εις τήν χώραν του καί τής άπ'αυτοδ άμειλίχτου καταδίκης σοβιετικού τινος έργάτου άποταμήςσαντος "μέ τόσην άισχύροτητα" όπως άσκήση έν άπλουν δικαίωμα του πολίτου, τό δικαίωμα άναχωρήσεως διά τό έξωτερικόν πρός άνεβρεσιν καλύτερας τύχης. Η διατυμπανισμένη σοβιετική έλευθερία έχει, φαίνεται, τήν έννοειαν τής σωματιόσεως μέχρι πλήρους εξαφανίσεως, τής άτομικής, χάριν τών συμφερόντων τής δολότητος, πάλιν, όρείλει συμφώνως πρός τήν μαρξιστικο-λενινιστικήν φιλοσοφίαν, νά άντικατοπτρίξη τά συμφέροντα καί νά έξυπηρετή τό έκταγός του κόμματος. Πάντα ταύτα άποδεικνύσθουν, νομίζω, διά μιαν άκόμη φοράν, ότι εις τοδς δαιδάλους τής κομμουνιστικής διαλλεντικής, όλίγην θέσιν όδύναται, θεσητηνάς, νά εύρη ό άνθρώπος, έτι όέ όλιγωτέραν ή όπ' αυτόδ πρακτική ένδοχησις στοιχειωδών δικαιωμάτων πρός ίκνοποιήσιν άτομικών "φιλοδοξιών". ός ή τής έξευρέσεως καταλλήλου κατοικησίουμου χώρου.

"LITERATURE JOURNAL GAZETA" 23 Ιανουαρίου 1964 - Μόσχα

17.-'Επί μήνας εις τας σελίδας του έλληνικού τύπου διεξάγεται ζωηρά συζή-
τησις. Άντικείμενον ταύτης είναι ό Έρωθς γλυστόν γλυκτόν του Έλληνος
γλυκτου του α: αϊθνος Πρωτεύλους. Νά σταλή ή νά μή σταλή τό γλυκτόν εις
τήν διεθνή Έκθεσην τής Νέας Υόρκης; ή άμερικανικά άρχαί όέν έφείσθησαν
/ πρός // ήτις

προσπαθειών να κρίσουν την 'Ελληνική Κυβέρνηση ότι οδός κίνδυνος απειλεί τον "ΕΡΜΗΝ" ότι η εμπόρισή του εις την "Εκθεσίον θά φέρη εις την 'Ελλάδα ούχί μικρόν κέρδος. Περιφρονοῦσα τὰ οικονομικά όφέλη, η 'Ελληνική κοινή γνώμη άπέριψε τήν πρότασιν. Η "Αρχιολογική 'Εταιρεία", η "Ένωσις τών 'Οργανώσεων λογοτεχνών καί βλασι' Ένώσεις δημιουργιών διεμαρτυρήθησαν έναντίον της άποστολής κέραν του 'Ήκεανου του "Έρμου" καί άλλων αρχαιολογικών άξιων καί ύπευθόμισαν εις τήν Κυβέρνησιν τήν θλιβεράν τύχην τών θουσαυρών της 'Ακροπόλεως, πλαπέντων υπό του λόφου 'Εγγίνου καί μη επιστροφέντων εις τήν Πατρίδα. 'Υπευθόμισαν ότι εις τήν 'Ελλάδα παρέμεινεν μόνον άσημαντον τμήμα της άρχαίας κληρονομίας της, άδυνατά τις γά ριζοκινδύνουσε τά σπάνια άριστουργήματα άτινα διεσώθησαν; Καί ό κίνδυνος κατά τήν γνώμην τών ειδίκων άέν είναι μικρός. 'Ο έλληνικός τόπος άνέφερε δεκάδες παραδειγματικά της βαρβαρού συμπεριφοράς κέραν του 'Ήκεανου έναντι τών πολιτιστικών άξιων.

Ουτά άπεφασίσθη ή τύχη του "Έρμου" του Πραξιτέλους. Τώρα έγινε γνωστόν ότι 'Αμερικανοί επιχειρηματίαι της τέχνης 'Εχουν βάλει στό μάτι άλλα άρχαία μνημεία, λόως τον 'Ηνίοχον τών Αεληνών".

"ΚΟΣΜΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΡΑΒΝΙΑ" 28 'Ιανουαρίου 1964 - Κόσχα

18.-"Ο ΠΩΣΟΠΗΤΗΣ ΤΗΝ ΣΒΑΣΤΙΚΑΝ".- Έγυριόθη ταινία περί Μανώλη Γλέζου. Είναι ντοκουμαντέρ καί συγκινεί μέ τήν μη δυνάμενην νά επαναληφθή γησιότητα. Οι άντιδραστικοί έπι μακρά έτη κατέπνιγον τήν άλήθειαν περί 'Ελλάδος. 'Ήδη οι' αυτό τό κινηματογραφικόν διήγημα περί του ήρωος της προκαλεί έντονον ένδιαφέρον. Άνευτημένον εις τήν ζωντανήν ύφήν της Ιστορίας του λαού, πράγματι συνωραρίζει.

'Η δημιουργική άναζητήσις έφερε τό στούντιο της Κόσχας εις τήν φωστήν λούσιν. Εις τήν ταινίαν περί Γλέζου πρέπει νά άντικατοπτρισθή ή τραγείδια καί τό μεγαλείον της 'Ελλάδος όιότι τό κατέρθμα του Γλέζου είναι λαϊκόν κατόρθωμα. Εις τόν θεατήν προσφέρεται όχι ή βιογραφία μεμονωμένου έπιφανούς άνθρώπου, όχι άφηρημένον κινηματογραφικόν πρότυπον, άλλα ή γενικευομένη μορφή του άγνωστομένου λαού.

'Η άρχή της άφηγήσεως είναι ή συνάντησις μέ τήν χώραν του Γλέζου καί τους άνθρώπους της. 'Ο Παρθενών, αί 'Αθήναι, φαρφός, χωρικοί παιδιά έχουν κινηματογραφηθή μέ άγάπην υπό του σκηνοθέτου Π. Ρουσόμωβ. Άκούγονται οι τρυφεροί ήχοι τών λαϊκών μελωδιών, αί εικόνας ατμιαί θά ήδύναντο νά φανούσι είδύλλιακαί έάν άέν τας παραμέριζεν άμέσως άπό τήν έδύσην ή ύστερινη φυσιογνωμία του Μουσαλίνι, οι μελανοχίτωνες οι όποιοι όρμούν εις τήν έκστρατείαν έναντίον της 'Ελλάδος. Διά της μεθόδου τομηρών καί σκληρών άντιθέσεων οι συγγραφείς της ταινίας όίδουν ζωηράν έρμηνείαν τών γεγονότων.

Γνωρίζαμε τήν ζωήν του Μανώλη Γλέζου, όόω τήν βλέπομεν. Βλέπομεν καρ' έλας τας λίαν ένδοήτους δυσκολίας του προέκυψαν κατά τήν συλλογήν του ύλι-

κοῦ. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅμοιοι τὸ ἐδημιούργησαν ἐχρησιμοποίησαν τὰ πάντα-ταινίας ληθελίας κατὰ τὰς συναντήσεις μὲ τὸν Γλέζου εἰς Ἑλλάδα καὶ ΒΕΣΣ, ἐπικαίρου ταινίας, λήφωρα τῶν χιτλερινῶν, πολεμικὰ ἐπιγράμματα τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, σπανίας φωτογραφίας ἀπὸ τὴν ζυῆν τοῦ ἥμου, τέλος τὰ συγλανοιστικὰ σκίτσα τοῦ ζωγράφου-ἀντιστασιοῦ Κατασκογιάννη ἔχουν πλῆρες οἰκισμῶν νὰ ἐμφανίζονται ἐκπαιδευτὶ ζῆταν μὲ τὸ χέρι κρατούμενου εἰς φυλακῆς καὶ στρατοπέδα συγκεντρώσεως. Ὁ ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος Πέτρος Ἀνταῖος, εἰς ἐκ τῶν συγγραμῶν τοῦ σεναρίου - ἐπέτυχε νὰ ἀνεύρη τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν κόσμον ταινίαν φθάσαμεν μέχρις ἡμῶν περὶ τῆς θρασείας ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων παρτιζάνων εἰς τὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ρωμέλης.

Περὶ Γλέζου ἐγράφησαν βιβλία καὶ ποιήματα, ἀλλὰ μόνον αὐτὴ ἡ ταινία κατάρθωσε νὰ δεῖται τῶσαν ἀνάγνωστα ἂν ἔχι αὐτὸ τοῦτο τὸ κατάρθωμα, ἀλλὰ τὴν ἐποχὴν, τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔλαβε χώραν. Ἡ φασιστικὴ Ἰταλία ἐπετέθη ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Βλέπομε τὸ ἐμπνευσμένον πρόσωπον τοῦ 18ετοῦς Μανώλη. Ὁρμῆ εἰς τὸν στρατόν, εἰς τὸ μέτωπον. Ἀλλὰ τί χρειάζονται οἱ γενναῖοι πολεμιστὰ εἰς στρατηγούς οἱ ὅμοιοι προετοιμάζουν τὴν προέσβαν; "Πολὸ μικρός", λέγουσιν εἰς τὸν πατριώτην. Οἱ στρατιῶται ἀγωνίζονται ἀνδρείως, ἀλλὰ ὁ Χίτλερ ἐπίσης ρίπτει ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος τὰς θωρακισμένους του στρατιῶν. Ἡ προέσβαν τὰ ἀπεφαιλέσεν ὅλα. Ἡ χώρα συνετρίβη ὑπὸ τοῦ φασισμού.

Ὁ ἔχθρος ἀφῆσε τὰς μαρτυρίας τοῦ θειάμβρου τοῦ καὶ κατόπιν τῆς ἤτης του; ταινία ἐπικαίρου. Οἱ χιτλερικοὶ ἠμῶνον ὑπεράνω τῆς ἁκροπόλεως τὴν μισθὴν σημαίαν μὲ τὸν ἀγκυλωτόν. Ὑπεράνω τῶν ἁθηνῶν, ὑπεράνω τῆς Ἑλλάδος, ὑπεράνω τῆς εὐρώπης τὴν ὑδόνουν ὡς σύμβολον τῆς νίκης τῆς "νέας τάξεως" ὡς σύμβολον τῆς θεοουλώσεως. Τὴν ρολόπτου φασιστὰ σκοπεῖ ἡμέραν καὶ νύκτα οἱ μαρτύρες τοῦς μὲ οὐδένα κτυποῦν τίς γερὰς πλάκας τῆς ἁκροπόλεως. Ἀλλὰ τὴν 31ην Μαΐου 1941 σημαίνει τὸ ἀνήκουστον ἡ χιτλερική σημαία κατερίθη. Εἰς τὴν θέσιν τῆς φερόμεν τὴν σημαίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλάς εἶναι ζωντανή. Ἡ Ἑλλάς ἀγωνίζεται. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἀμείβει σκίσει τὴν νύκτα τοῦ φασισμού ὑπεράνω τῆς ὑποδουλωμένης εὐρώπης. Ὅταν μετὰ ἀπὸ τέσσαρα ἔτη τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔκανε τὸ κατάρθωμα, γίνεται γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τὸν Γλέζου ὄνομαζον "πρῶτον παρτιζάνον τῆς εὐρώπης". Ἡ ταινία βοηθεῖ ἀκόμη καλύτερον νὰ ἀντιληφθῶμεν διατὶ τὸ κατάρθωμα τοῦ Γλέζου εἶναι σύμβολον τῆς ἀντιφασιστικῆς ἀντιστάσεως.

"Ἐνα ἀπὸ τὰ προτερήματα τῆς ταινίας εἶναι ἡ πολεμικὴ του γραμμὴ. Εἰς τὴν ὄψιν εἶναι μὴ γιγαντιαία σειρὰ ἀπὸ ταινίων ντοκιμαντέρ βασιζομένη εἰς τὰ πολεμικὰ ἀπομνημονεῖματα τοῦ Τσάρτσιλ, ἡ ὁποία γέμει ἀπὸ θεοῦ καὶ ἀνακρίβειας. Ἰδίως περιγράφεται ἐκεῖ πᾶς ἡ ἄγγλια καὶ αἱ Η.Π. τὸ 1944 "ἔδωσαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν", πᾶς ὁ Τσάρτσιλ ἐχάρισεν εἰς τοὺς Ἕλληνας "εὐτυχίαν, εἰρήνην καὶ δημοκρατίαν". Αὕτη εἶναι ἡ παραλλαγὴ τῶν φετύων. Εἰς τὴν ταινίαν περὶ Μανώλη Γλέζου δεῖχνουν τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγονότων τούτων.

Είς τήν δόδον εμφανίζονται τραγικά σκηναί. Έτος 1944. Ο λαός χαί-
ρεται εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔχει καθάρσει τήν πατρίαν γῆν ἀπό τοῦς χιτλερικοῦς.
Ο ὕμνος τοῦ λαϊκοῦ στρατοῦ Ἑλλάς βροντῆ εἰς τοῦς δρόμους. Ἀλλὰ ἡ χαρὰ τῶν
Ἑλλήνων πόσοταίεται ἀπό τῶν νέων ἐπεμβασίων, αὐτῆν τήν φοράν τά ἄγγλικά
καί ἀμερικανικά ἐκίκαира ἀφηγούνται πῶς συνέβη τοῦτο. Ἀποβιβάζονται εἰς
Πειραιῶ ἄγγλικά στρατεύματα, κλεινρίζουν τά ἀμερικανικά πολεμικά πλοῖα. Οἱ
Τσάρτσιλ καί Ἦντεν, λησιμονοῦντες τόν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Χίτλερ ἀφίχθη-
σον εἰς Ἑλλάδα διὰ νά συντρέψουν τὰς λαϊκῆς δυνάμεις. Ἀπό τόν ἐξώστην τοῦ
κτιρίου τῆς πρεσβείας ὁ Ἦντεν κυττάζει μέ θυραιμίαν πῶς οἱ ἄγγλοι πολυβο-
ληταί τυφεκίζουν τὰς Ἀθήνας. Πῶς κἀμνον καθέτους ἐφορμήσεις τά δερκοκλάνα
των. Ἀμερικανικά ἄρματα μάχη βόλλουν διὰ τηλεβόλων ἐναντίον τῶν εἰρηνικῶν
συνοικιῶν τῆς ἀρχαίας πόλεως. Εἰς τὰς σκηνάς αὐτῆς ἡ πολιτική ἐξέτης τῆς
ταινίας ἀποκορυφώνεται: Ἰδοῦ τῶ πραγματικόν πρόσωπον τοῦ "ἐλευθεροῦ κόσμου".
Ἰδοῦ ἡ "ἐλευθερία" καί δημοκρατία".

Ο Μανώλης Γλέζος ἀγνωστοθεῖς ὑπέρ τῆς εὐτυχίας τῆς Πατρίδος του, ὑπέρ
τῆς εἰρήνης εἰς τόν κόσμον εἶναι εἰς τήν φυλακήν. Οἱ νέοι ἀνίστανται τῆς Ἑλ-
λάδος δέν κηροῦν νά συγχωρήσουν εἰς τόν Γλέζον τῶ κατόπισμα του, τήν συμ-
μετοχήν του εἰς τῶ κίνημα ἀντιστάσεως ἀπό θανατικά κατασκήνια. Μακρά ἐπι-
φυλακῆς. Πεινά ἡ ὄρεια παρ' ὀλίγον νά στοιχίσῃ εἰς τόν φυλακισμένον τήν σιμήν
του. Καί μέ ὅλα ταῦτα ἡ ταινία ἔχει μέ εὐαισοθεσίαν: ὡς ἐάν νά μής μεταφέρῃ
εἰς πολυπληθεῖς διασημότητες καί συλλαλητήρια, κοντά εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι
συλλέγουν ὑπογραφοῦς ὑπέρ τοῦ Γλέζου, εἰς Ἀθήνας καί εἰς τῶ Παρίσι, εἰς
Μόσχαν καί εἰς τῶ Βερολίνον. Ἡ διεθνῆς ἀλληλεγγύη τῶν ἀγνωστοῦν ὑπέρ τῆς εἰ-
ρήνης καί τῆς δημοκρατίας νικά. Καί ἰδοῦ πού ὁ Γλέζος εἶναι ἐλευθερος! Ἡ
πράξη του λέξις θεῶν εἶναι ἐλευθερος: ὡς ἐπιτύχημεν τήν ἀπελευθερώμεν ὄλων
τῶν Ἑλληνικῶν πολιτικῶν κρατοῦμένων.

Εἶναι λίαν συγκινητικά αἱ σκηναί περί τῆς ἀφίξεως τοῦ Γλέζου εἰς
τήν χώραν μας. Ἐγκάρματα συναντήσεις εἰς τά σχολεῖα καί τῶ ἐργαστοῖα ἀκόμη,
εἰς τήν ἐκδοξον πόλιν τοῦ Λένιν καί εἰς τόν λόγον τοῦ Μαμάη, εἰς τὰς ὄχθας
τοῦ Βόλου, εἰς τόν Ράλειον ἐπιβόεται τῶ δισανέξ ὄραρετον Λένιν: "Ἐπὲρ
τῆς ὀραυσεως τῆς εἰρήνης μετατῶ τῶν λαῶν". Ο Νικήτα Σεργκέγιεβιτς Χρουστ-
οφ ἀποδέχεται ἐξαιρετικῶς θερμῶ εἰς τῶ Κρεμλίνον τόν ἥρωα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ταινία καλῶς ἐπεξεργασῆ, τῶ θέμα τῆς μεγάλης διεθνούς ἀλληλεγγύ-
ης τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐργασίας, τήν ἠρωϊκήν κλειράν τοῦ συγχρόνου ἀγῶνος ὑπέρ
τῆς εἰρήνης καί τῆς δημοκρατίας. Ἀπευθύνεται πρὸς τήν νεολαίαν, πρὸς τήν
ἀνερχομένην γενεάν. Μὲ συγκινησίον διαβάσομεν διὰ πρώτην φοράν εἰς τήν σοβιε-
τικῆν καί τήν παγκόσμιον δόδον μίαν δημοσιογραφικῆν σκιαγραφίαν περί τῆς
Ἑλλάδος, περί ἑνὸς ἐκ τῶν προμηθῶν τῶν ἡμερῶν μας.

I. Μπεργιόβιου